

[Ole Olsen]

betyder, er, at man tager og spreder de kræfter, der er til rådighed, ud over hele feltet. Man forsøger at kontrollere alle mulige områder helt effektivt, og det kan siges, at hvis man hele tiden vil kontrollere alting, ja, så er forslaget dødsdømt på forhånd. Man skulle i stedet for hellere have set på, hvordan man kunne have forbedret pris- og avancelovens virkningsmåde, og hvordan man kunne have forbedret monopollovens virkningsmåde.

Jeg skal gøre opmærksom på, at mange steder i udlandet har regeringerne indskrænket monopol- og priskontrollen til anvendelse over for de store virksomheder. Man har så regnet med, at de mindre virksomheder var tvunget til at holde igen på prisstigningerne på grund af konkurrencen med de større virksomheder. Jeg undrer mig egentlig over, at regeringen ikke i højere grad har undersøgt de muligheder, der ligger dér. Så vidt det foreligger oplyst for mig, så fungerer det ganske tilfredsstillende, hvor man har det, og man kommer så uden om disse specielle problemer med de små virksomheder. Man slår dem ikke ihjel under sådan en periode, man vil kun holde lidt igen ved, at man holder igen på de store virksomheder.

Jeg har også et svagt suk med hensyn til, hvordan i alverden kontrollen med tantiemer osv. skal behandles. Tror man på, at aktieselskabs-registeret kan klare denne kontrol? Registeret er jo allerede – det er en offentlig hemmelighed – år bagud med at løse sine opgaver.

Jeg vil også godt spørge handelsministeren: hvordan forholder det sig med en akkordløn, når der er tale om produktionsfremgang? Må lønnen så pr. stk. godt forblive den samme? Det er klart, at det er det samme som hvis timelønnen øges. Jeg ved ikke, om det er overvejet tilstrækkeligt af handelsministeren, men det vil jeg godt have et svar på.

Også med hensyn til bankerne synes jeg at lovgivningen er ganske mærkværdig. Man sætter bank- og sparekassetsynet til det, og man siger, de skal forsøge at holde nogenlunde samme linje som efter pris- og avanceloven. Vi har tidligere debatteret en rentemarginallov, og den forlod den socialdemokratiske regering, fordi bankerne kom rendende og sagde, at de ville godt lave en frivillig aftale. Så tjente de ganske vist en pro-

cent mere, men regeringen stemte sit eget forslag ned.

Nu vil man igen lade bank- og sparekassetsynet kontrollere bankerne. Jeg tror, det, man opnår; er, at bankerne, ganske som de er vant til at gøre, fuldstændig egenhændigt fastsætter de renter, de vil beregne sig. Man vil blot henvise til, at det stemmer bedst med den økonomiske politik, man i øvrigt vil føre.

Jørgen Junior (FP):

Når man hører på det meste af sådan en debat en forholdsvis lang dag, så kan man egentlig ikke andet end komme til at kigge lidt over på statsministeren og tænke på den filmtitel, der hed: »Hvad nu, lille doktor?« For der skal jo ske noget. Det er i virkeligheden kun det halve, der er lagt frem. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man accepterer, at nu lægges den ene halvdel frem. Alle og enhver ved, der skal komme en finanspolitisk stramning. Alle og enhver ved, der skal en eller anden momsforhøjelse til. Der skal skatteforhøjelser til. På en eller anden måde skal man have forbedret det utilstrækkelige resultat, man er kommet frem til. Her synes jeg nok, det må være rimeligt – selv om man ikke får noget konkret svar, det kan man ikke forvente, det ved jeg – meget snart fra regeringens side at få at vide: hvis momsen skal være 22,5 pct. fra 1. juli – eller skal det først være fra 1. oktober – hvad betyder det så? Hvor mange flere arbejdsløse medfører det? Hvor meget hjælper det angiveligt på betalingsbalancen?

Eller devaluering? Jeg ved godt, det er et grimt ord at bruge, det er et ord, som man måske næsten ikke må bruge i et folketing, men på den anden side: hvilke andre muligheder er der tilbage? Jeg går ikke ud fra, at man vil forhøje punktskatterne. Jeg går heller ikke ud fra, at man har i sinde at forhøje indkomstskatterne.

I hvert tilfælde, den del af billedet mangler. Man har foreløbig bare givet kagen. Det er en kage, som vi ikke har råd til, og på en eller anden måde skal pengene nu kradses ind. Jeg synes nok, det ville være rimeligt, om regeringen i dag, i hvert tilfælde meget snart, prøvede at stille op over for folketinget: vi har de og de forskellige muligheder. Selv om man ikke vil tale om devaluering, så